

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Relatio trium pauperum cæcorum, quomodo excæcati fuissent. Capvt.
LXXVII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

rat, quia te non accipiam. Vnde ego metuens, ne hoc manifestum fieret, & morerei, fugi. Hæc ego audiens ex ore mulieris, ne sic quidem illam in mare proijcere volui, sed differens dixi ad illam rursus: Ecce ego ascendo in carabum, & si ambulauerit nauis, scito, quia peccata mea in nauis operantur. Vocauique continuo scapharium, & dixi: Produe scapham. Cùmque ascendissem in illam, nihil magis vel nauis, vel scapha mota est. Tunc ascendens nauim, dixi mulieri: Descende & tu in scapham. Quæ mox vt descendit, scapha se continuo quinquies gyrans, in profundum cum muliere submersa est. Nauis autem post hæc tanta velocitate cucurrit, vt tribus diebus, ac dimidio, nauigationem peregerimus, quam diebus quindecim peracturi eramus.

Relatio trium pauperum cæcorum, quomodo extirpatis fuissent.

C A P V T. LXXVII.

EGO, & dominus meus Sophronius perreximus ad Philosophi Stephani domum, doctrinæ gratia. Erat autem meridianum tempus. Morabatur hic ad sanctam Dei genitricem, quam ædificauit beatus papa Eulogius ad Orientem, iuxta magnum Tetraphylum. Cum ego pulsarem Philosophi ostium, puella respiciens ait nobis: Dormit ille, oportet expectare pulsantem. Tunc aio domino meo Sophronio: Eam ad Tetraphylum, & illic maneamus. Est autem locus ille Alexandrinis venerabilis. Dicunt enim Hieremias Prophetæ ossa ex Aegypto sumpta ab Alexandro conditore vrbis illic fuisse reposita. Cum ergo illuc venissemus, neminem inuenimus, nisi cæcos tres. Erat enim meridies. Perreximus ergo iuxta

iuxta illos cæcos quietè, ac silenter, sedimusque habentes libros nostros. Loquebantur autem cæci ad inuicem multa. Dixitque vnus ad aliū: Tu quomodo factus es cæcus? Respondit ille: Nauticam, cum essem adolescens, & cum ab Africâ nauigaremus, in mari oculis repente captus sum, nec valens ambulare, a buginè in oculis habui. Dixit autem hic alij cæco: Tu verò quomodo effectus es cæcus? Respondit & ille dicens: Vitri ad vsus varios fundendi artifex fui, & ex igne amisi duos oculos meos, & cæcus effectus sum. A iū autem ambo hi, qui interrogati fuerant ad tertium: Dicas & tu quomodo factus es cæcus? Respondit: Verè ego vobis dicam: Cum essem adolescens, laborem valde oderam, & recusabam, luxuriosusque factus sum. Cumque non haberem necessaria victui, furari iam cœperam. Die verò quadam cum mala multa perpetrasset, stabam in quodā loco, vidensque mortuum efferri optimè indutum, secutus sum funus, vt viderem, vbi poneretur. Venerunt autem retro sanctum Ioannem, & ibi posuerunt illum in monumento, peractisque officijs, recesserunt. Ego mox vt illos recessisse vidi, ingressus monumentum, exui ipsum, nihil ei relinquens, præter vnum linteamen. Cum ergo progredi inciperem de monumento, multis onuspannis, dicit mihi improba mea cogitatio: Accipe & linteum, quia bonus est. Redij autem infelix ego, vt sumpto etiam, linteo, nudum illum relinquerem. Tunc resedit coram me mortuus, extendensque super me manus suas, digitis suis eruit oculos meos. Ego igitur miserabilis, dimissis omnibus, cum magna tribulatione, & periculo exiui de monumento. Ecce & ego dixi vobis, quomodo cæcus factus sum. Ista cum audissemus, in-

nuit mihi dominus meus Sophronius, & recessimus. Et dixit mihi: Verè, Abba Ioannes, hodie nihil vltia studeamus. Satis enim ædificati sumus. Hæc ergo scripsimus, vt & vos pariter ædificemini. Null^o enī malè faciens Deū latere potest.

Stupendum miraculum puella mortua, qua expulsiatorem detinuit, nec eum relaxare voluit, donec is promitteret se monachum futurum.

C A P V T. LXXVIII.

ET istud quidem, quod diximus, nos ipsi ab eo, qui passus fuerat, audiuius. Aliud autē huic simile Abbas Ioan. monasterij Gigantiæ pater, cum Theopolim venisset, narrauit nobis, dicens: Ante modicū temporis venit ad me adolescens quidā & ait mihi: Amore Dei suscipe me volo enim pœnitere. Dicebat autē hoc cum multis lachrymis, & singultibus. Ego autem cum illum cernerem valde contritum, & cū magna meditatiōe, dixi illi: Dic mihi causam tantę compunctionis neq; me celes quicquam. Potēs est enim Deus adiuvare te. Et ait mihi: Verè, domine Abba, magnus peccator sum. Ad quem ego rursus: Crede mihi, sicut multa, & varia sūt vulnera, ita plurima quoq; sunt, & varia medicamēta. Sed tu si curari vis dic mihi in veritate opera tua, vt & ego congrua illis adhibeā medicamenta. Aliter enī curat fornicator, aliter homicida. Aliudq; est avaritiæ mediū, alia mendacis medicina. Atq; alio iracundus, alio fur, alio adulter medicamine sanatur. Et ne tibi plurima vitia enumerē, quemadmodū in corporalibus infirmitatib; varijs varia quoq; remedia adhiberi conspiciunt, ita & animæ vitijs; quæ plurima sunt, medicina quoq; variè succurrit. Ille autē altius ingemiscens, & pectus suam percutiens, lachrymis, ac singultibus confundebatur.